

Izhaja:

10, 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gid. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

**Upravništvu „Mira“,
v Celovcu,**
Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV.

V Celovcu, 30. vel. travna 1896.

Štev. 15.

Vabilo.

**Katoliško-politično in gospodarsko društvo
za Slovence na Koroškem**

napravi

v nedeljo dne 7. rožnika 1896, ob 1/2. uri popoldne

javen shod

v gostilni pri „Neuwirtu“ v Gozdanjah.

Vspored:

1. Pozdrav predsednika.
2. Govor o sedanjih slabih časih.
3. Govor o gospodarstvu in šoli.
4. Razni nasveti.
5. Prosta zabava in petje.

Na ta shod, ki bo radi izvrstnih govornikov prav imeniten, vabi uljudno **odbor.**

Rešitev prihodnosti.

Naše stoletje se bliža svojemu koncu; razna znamenja, koja se kažejo po vseh kotih Evrope, prerokujejo burjo in nas navdajajo s strahom, da bode sedanje stoletje končalo z velikimi nesrečami in spremembami v državnih razmerah. Tako na primer vidimo turško državo, koja je že davno zrela da pogine, in koja se je dozdej le umetno vzdrževala zato, ker se zavidne evropske velemoči niso še zjediniše v tem, kako naj bi jo med seboj razdelile. A zdaj so se razmere na balkanskem polotoku tako spremenile, da je padec turške države neizogiben in zdi se, da bode sultanova oblast prej ko slej uničena. In to se gotovo ne zgodi, ne da bi se tresel evropski mir, in že se pojavljajo znamenja nevarne vojske med evropskimi velemoči: med Rusijo in Francosko na jedni strani, in med Angleško na drugi strani. Nemčija in Avstrija ste dozdej le gledalki, a ste v vedni nevarnosti, da bi mogle biti zapleteni v te zmešnjave. Vsled tega se mora političnega opazovalca lotiti negotovost in strah pred bodočnostjo; ne vemo, kaj pri-

nese prihodnja dôba; znabiti, da bode grmela in odločevala strašna govorica topov.

Ta pogled sicer ni vesel, ali sedanje razmere oboroženega miru se tudi ne morejo šteti za najboljše, kajti niso nam prinesle v resnici nobenega miru; nasprotno so podkopale blagostanje narodov in so jim naložile pretežke krvne in denarne žrtve. Zavoljo tega so zavladaše v večini držav neznosne razmere; dobra sporočila preteklosti se zmirom več in več zapuščajo in se dela nova pot, ktero milijoni zvestih državljanov ne smatrajo za dobro pot. Tudi pri nas v Avstriji niso razmere še najboljše.

Današnja vlada grofa Badenija nima veliko zaupanja pri krščanskem ljudstvu; kaže se zmirom kot zastopnica judovskega liberalizma, čigar listi jo seveda hvalijo in ji želijo najdaljšega življenja. K temu ima tudi judovsko-liberalna stranka vzroka dovolj, ker ne more z lastno močjo novega krščanskega gibanja zadržati. In tu ji je seveda dobro došla vlada, koja, kakor se zdi, vidi svojo nalogo v tem, da zaduši krščansko gibanje. (Izgled: Dunajske volitve!)

Če tudi je političen obzor prepričan s toliko črnimi oblaki, vendar gledamo v prihodnost z zaupanjem, kajti v avstrijskih narodih leži še zaklad vere in rodoljubja. Ta zaklad bode delal ob uri velike nevarnosti čudeže in rešil Avstrijo. Avstrijski narodi so večidel dobri in pošteni; so požrtvovalni in zvesti; so udani cerkvi in habsburški hiši. Doba liberalizma je sicer podkopala krščansko mišljenje, a vničiti ga ni mogla; zdaj cvetê bolj kot prej in že nese lepe sadove.

In naj gleda vladna in strankarska korist sedanje krščansko gibanje še tako z neprijaznimi očmi, ono je dokaz moči avstrijskega ljudstva, in daje mu lepo spričevalo. V tem gibanju leži rešitev prihodnosti in obramba zoper socialne nevarnosti. Zato je tudi dolžnost vseh zvestih sinov cerkve in države, da podpirajo to gibanje. Ne tajimo, da ima še veliko napak in da se mora še očistiti; mlado vino mora gnati in napake bodo izginile same; da krščansko gibanje ni opravičeno in da ni sposobno, da bi državo moglo vzdržati, je abotna. Liberalci ne smejo si misliti, da samo oni so za vladanje rojeni in da samo oni so sposobni vladati. Veliko hudega smo že od njih sprejeli in njihovi grehi ležijo na narodih kot neznosna teža.

Liberalna stranka je dogospodarila, naj torej odstopi s torišča in naredi prostor voditeljem krščanskega gibanja. —č—

Nadvojvoda Karol Ludovik †.

Dne 19. velikega travna t. l. je umrl na Dunaju cesarjev brat Karol Ludovik ob sedmih zjutraj. Cesar je prečul vso noč v hiši pokojnega nadvojvode in po smrti dolgo molil ob nadvojvode postelji. Pokojni nadvojvoda se je rodil dne 30. malega srpana 1833. Bil je trikrat poročen in ima iz družega zakona štiri otroke Fran Ferdinanda d'Este, Otona, Ferdinanda in Marjeto, iz tretjega zakona pa dve nadvojvodinji Marijo Anuncijsko in Elizabeto. Pokojni nadvojvoda je imel pravico do prestola. Bil je dober katoličan in je bil namestnik na Tirolskem in v Galiciji. V političnem oziru je bil prijatelj Rusije in bi bil zastopal cesarja pri kronanju ruskega carja. Nadvojvoda Karol Ludovik je bil nedavno na Jutrovem in se ondu prehladil ter se ni mogel več ozdraviti. Umrl je za rdečo grižo. Cesar ima še jednega brata, nadvojvodo Ludovika Viktorja. — Nesreča, ki je zadela cesarsko rodbino, čutijo vsi avstrijski narodi, posebno pa še avstrijski vladarski rodbini vedno zvesti Slovenci! — Vsi listi v iskrenih besedah hvalijo mnoge vrline pokojnega nadvojvode. Pogreb njegov je bil zelo slovesen v petek dne 22. velikega travna. Po raznih mestih so napravljali zanj slovesne mrtvaške službe božje. N. p. v m.!

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velikovško šolo.) Hranilnica in posojilnica v Črni vsled sklepa občnega zbora 50 kron; Jakob Hedenik-Dravec na Žihpoljah 1 krono; pri sv. Heleni nad Črno v veseli družbi zbrani Črnjani in Mižičani so darovali 17 kron 20 beličev. Za to šolo darujejo dalje rodoljubne Slovenke: Marija Zeichen 1 krono; Marija Hribernik 1 krono in Hribernikova Johana 1 krono. Skupaj 71 kron 20 beličev. — Priserčna hvala. Živeli nasledniki!

Iz Celovca. (Slovensko hranilno in posojilno društvo) je imelo l. 1895. prometa

Podlistek.

Mojemu prvemu učitelju, Josipu Englertu v spomin.

(Konec.)

Ti prizori iz enoletnega mojega šolskega življenja pod vodstvom g. J. Englerta nam kažejo tudi kreposti njegove. Te kreposti so bile ljubezen, mirnost, potrpežljivost in pravičnost. Osnova in podlaga vsake dobro urejene šole je ljubezen. Če učitelj svojih otrok ne ljubi, tudi otroci svojega učitelja ljubili ne bodo. Od sovražnega srca mora se poroditi le sovraštvo, kjer pa je sovraštvo, tam naukom ni mesta. Nauk je svet, sovraštvo pa je strast. Mirnost vedri dušo in srce. Razun tega je mirnost glavni izvir reda, kateri je vsakemu delu glavni stebel in opora. Potrpežljivost krepki slabost in podpira omahljivost ter dvomljivost. Potrpežljivost goji vstrajnost, ki kakor kaplja celo skalo premaga. Potrpežljivost odganja obup, kateri ruši to, kar zida nada (upanje) in vera v lastne sile, naj so tudi male. Pravičnost je tisti kamen, brez kterega vsako delo, tembolj pa šola, prav nič ne velja. Brez pravice vse mrkne, vse vtone, vse gibne. Pravičnost je temelj držav, vsaka šola pa je mala državnica. Še več: vsaka otroška glavica nam predstavlja poseben krog, rekel bi deželica, kterej treba upravitelja, vladarja, gospodarja.*)

*) Ruski car Nikolaj I. obiskal je gimnazijo, kateri je bil ravnatelj bivši admiral. „Ktera dolžnost je težavnejša,

Šola, ki se je opirala na take lastnosti svojega gospodarja - učitelja, taka šola, pravimo, ni mogla biti brezuspešna. In res, šola g. J. Englerta bila je plodonosna v polnem pomenu besede, ker otroci pod njegovim vodstvom so se mnogege naučili, a kar je glavno, prešinjala jih je želja, nadaljevati svoje nauke. Englert ni le poznal svojih učencev, bil je dober znanec, moder svetovalec tudi roditeljem teh učencev; zato so ga vsi ljubili, blagorivali in častili kakor nesebičnega dobrotnika in iskrenega prijatelja, kateri je vselej bil pripravljen, dajati dober svet ter gotovo pomoč. Sploh vestno je izpolnjal vse svoje dolžnosti pred Bogom in ljudmi.

Ko sem bil jaz v Železni Kapli, je narodna misel še spavala sladkim snom. Tržani so govorili slabo slovenski in nemški, in ne upam si izreči svoje sodbe, so-li več govorili po slovenski, ali po nemški. Pomnim le to, da so stari ljudje, bodisi bogati ali ubogi, navadno govorili slovenski, mej tem, ko je mlada „gospoda“ govorila skoraj izključno le po nemški. Pomnim tudi to, da je o praznikih in nedeljah nemška beseda bila bela vrana; kmečko ljudstvo je prevladalo, a „gospoda“ se je spreminjala tako, kakor jej je bilo nujno. Pomnim še eno, da je namreč vse, kar je znalo, dasi le malo, gonilo se za neko žlobodro, kateri so pravili „nemščina“. Tudi jaz, prebivši v Železni Kapli komaj kake tri mesece, že slovenščine nisem maral znati.

admiralska ali ravnateljska? — poprašal je car ravnatelja. „Ravnateljska“, odgovoril je ravnatelj. „Kako je to mogoče?“ — začudil se je car. „Ko sem bil admiral, vladal sem le eno ladjo; kot ravnatelj pa moram vladati stotine ladij, kajti vsak učenc je posebna ladija.“ — Zlati križec je bila nagrada za ta odgovor. Pis.

Vem pa še prav dobro, da sem čisto slovensčino slišal prvokrat od tedanjega č. g. kaplana in od g. učitelja. Ne pomnim, da bi g. Englert rekel kedaj kaj razžaljivega za kakega slovenskega otroka. Rad je čisto slovenske kmečke otroke stavil v primeru nemškimi tržkim, govore, kako so prvi marljivejši od drugih; da prvi znajo dva jezika, drugi pa dobro ne znajo nobenega.

Spoštoval je J. Englert spodnjo Štajersko kot svojo domovino ter ni tajil svoje slovenske matere. Poslednjič sem ga obiskal 1871. l. z zrelostnim spričevalom v rokah. Prebravši ga, uvidevši iz slovenščine — „odlično“, — se mi je globoko poklonil ter rekel: „Čast in slava vam za svoj materinski jezik!“ Za svojo gimnazijsko dijaško dôbo videl sem ga vsaj enkrat vsako leto. Govoril je vselej po slovenski, zanimal se je za razvoj slovenskih teženj v dijaških krogih, tožil je nad narodnimi razmerami na Koroškem sploh, a v Železni Kapli še posebej. Ne le za Koroško, marveč za vso Slovensko smatral je duhovništvo za glavni stebel narodne prosvete in napredka, kar je z djanjem pričal sam, ker je z duhovniki svoje šole vedno živel v lepi slogi. Vse to pa kaže, da g. Englert ni bil le dober Slovenec, ampak da je bil tudi dober kristjan, o čemur je najsjajnejše pričala njegova odgoja šolskih otrok, ktera je bila strogoverska, pobožno-krščanska.

Torej tebi, dragi pokojnik, nebeški raj za Tvojo pošteno službo v tistem velikem poklicu, kteremu je narekel ravnilo največi Učitelj z besedami: „Pustite male k meni priti, ker njihovo je nebeško kraljestvo“. Tebi, častiti čitatelj, pa moja mož-beseda, da v teh vrsticah ni niti kaplje samo-

115.366 gld. 84 kr. Med letom je pristopilo 44 udov, izstopilo jih je 13, tako da jih je zdaj 324, kateri imajo v deležih z obrestmi vred 5099 gld. 88 kr. Hranilnih vlog se je sprejelo 33.171 gld. 97 kr., izplačalo pa 10.414 gld. 54 kr. Vse vloge s kapitalizovanimi obrestmi vred znašajo 119.567 gld. 83 kr. Novih posojil se je dalo 31.840 gld., vrnilo se je posojil 8590 gld. 5 kr.; stanje vseh posojil z zaostalimi obrestmi vred je 109.349 gld. 52 kr. Čistega dobička je bilo 337 gld. 84 kr., upravnih stroškov 120 gld. Rezervna fonda sta narastla na 3228 gld. 95 kr. Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo po 4%. Posojila se dajejo samo zadružnikom, in sicer na menjice po 5% in 1% za posebno rezervo, na vknjiženje po 4½%. Svote čez 500 gld., ki so vknjižene na prvem mestu, se obrestujejo po 4¼%. (Sklep ravnateljstva in nadzornišstva v skupni seji dne 19. grudna 1895.) Menjice se morajo v vsakem šestmesečnem obroku amortizovati z 10% (vsakega pol leta se mora deseti del dolga plačati.)

Iz Dholice. (Petje. — Nesreča.) Dne 10. velikega travna t. l. so nas obiskali vrli slovenski borovski in glinjski pevci. Iz Poreč so ravno še pred osmo uro predpoludne prišli in tako mogli tudi v cerkvi pri božji službi peti. Popoldan so nas kratkočasili z lepimi slovenskimi pesmi. Petje je bilo tako izvrstno, da ga ne bomo lahko pozabili. Slava vrlim slovenskim pevcem! — Prigodila se je pri nas neka nesreča. Luka Strekl, 3 leta star fantek, je padel v Poreči v nek vodnjak, in ker ni bilo nikogar blizo, se je revček vtopil. Stariši! Pazite na svoje otroke!

Iz Domačal. (Igra „Pastirci“.) Pred in po božičnih praznikih se je na več krajih Rožne doline predstavljala igra „Pastirci“, ktera je na Gozdanjah doma in ktero je zložil nek kmet Drabosnik. Ko bi se tako igralo, kakor se nam pové v sv. pismu, prav dobro bi bilo. Pa besedilo igre je čisto pokvarjeno, na nekterih mestih prav ostudno, ker se najsvetejše osebe zasramujejo in se jim dajejo grda imena, katerih tu niti navesti ne smemo. Res žalostno je, da se upajo kaj tacega igrati, — in celo pred otroci! Ako že hočejo kako komedijo imeti, naj si posvetne igre poiščejo, nikakor pa naj ne zlorabijo sv. pismo. Ni čuda torej, da je c. k. okr. glavarstvo v Beljaku z odlokom 6. sušca 1896 št. 6306 igro prepovedalo in da so imeli igralci celo preiskavo pri sodniji. Tako daleč se pride, kedar ljudje dušnim pastirjem niso pokorni in se svoje trde glave držijo. S tem pa se dela le pohujšanje. — Take igre so lahko prav poučljive, pa morajo biti spisane v pravem cerkvenem duhu, resnično in spodobno.

Iz Kleč pri Podravljah. (Naša posojilnica.) Če se podaš od postaje Podravlje proti severu, proti Domačalam, in dospeš na mični hribček, imel boš tu pred svojimi očmi majhno, a krasno dolinico, od vseh strani z lepimi gozdi obdano. Sredi te dolinice leži vasica Kleče. Tu se je pred dvema letoma ustanovila za naše kraje prepotrebna posojilnica slovenska. Imenovali so jo naši nasprotniki „smrt za kmete“, a ne dolgo potem, ko se je posojilnica začela razvijati, so si oni pol ure od Kleč sami tako smrt ustanovili, češ, da taka smrt je vendar dobra. Ukljub te druge smrti, se kleška,

hvale; edini namen jim je bil in je, podati sliko mojega dobrega prvega učitelja kot zrcalo, v katerem vidijo, če jim je volja, njegovi tovariši marsikteri biser res učiteljske mladosti in kreposti.

Franjo Solčavski.

Podkupljeni sodnik. Soseba Tine in Jože sta se sprla zaradi paše. Prepričani bi bil imel razsoditi vaški sodnik. Tine hoče sodnika pridobiti zase, zato mu pošlje ovco v dar. Jože pa je vedel, da prav za prav sodnikova žena hlače nosi v hiši; pošlje ji tedaj svilen ruto, od strani ji pa dá vedeti, zakaj. Sodba se prične; ko pa vidi Tine, da bo zgubil pravdo, zakliče: „Ovca, oglasi se, ovca oglasi se!“ Sodnik v zadregi, pravi na to: „Tine, ne bo nič, ovci tiči svilena ruta v grlu!“

Blagajnica na glavi. Dninar Franc Hrbek iz Popelina na Moravskem je bil v Popelinu v neki gostilni. Ko je postal „židane volje“, začel je zbijati razne šale; med drugim je kazal tudi svojo kapo, v kateri ima zašitih 15 goldinarjev avstrijske veljave. Zvečer pa, ko je šel v Dobro Vodo, sreča ga na potu neznani mož, vzame mu kapo in hajd naprej! Sedaj žandarji zasledujejo zločinca, „kunštni“ Hrbek pa išče svojo kapo. —č—

Iskrice. Kakor mi sodimo o drugih, tako sodijo drugi o nas. — V mesto hodi po denar, v vas pa po pamet. — Gospodje se med seboj lasajo, ali kmete od tega glava boli.

Smešničar.

* Iz kosarne. „Miha, veš, kaj to pomeni »rechts um«? — „To pomeni, da ima gospod »kaprol« vselej »recht«.“

ali kakor pravijo: paverska posojilnica — nasproti gospodske v Wernbergu — prav dobro razvija. Za upravno leto 1895. imela je prometa 88.201 gld. 58 kr. Čistega dobička je po odbitih upravnih, raznih stroških in nagradah 173 gld. 20 kr. Udov je pristopilo na novo 108, ki so vplačali deloma 10 gld., deloma 1 gld. deleža. Izstopili so le trije udje. Skupno število zadružnikov znaša 243. Pri letošnjem občnem zboru dovolilo se je od čistega dobička 50 gld. župnijski cerkvi v Skočidolu in 10 gld., sl. družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani za Velikovo šolo. Ostali dobiček pripíše se k rezervnemu zakladu, ki bo v prihodnje znašal čez 500 gold. Obresti so se od 6% na 5½% znižale in sklenilo se je, da se v vsakem polletnem obroku 5% na kapitalu (izposojilu) povrne. Omenjati je, da se skoraj pri vsakem uradnem dnevu razun načelnika, blagajnika in tajnika več odbornikov snide, ki izdatno uradovanje in varno izposojevanje pospešujejo. Bodi tu tem vrlim možem-odbornikom izrečena javna prisrčna zahvala. Naj bi vspevala, rastla in cvetela posojilnica Kleška! —r.

S sv. Višarij. (Začetek romanja.) V sredo pred vnebohodom Gospodovim oglasili so se letos prvič Višarijski zvonovi, ki bodo čez leto tolikokrat peli hvalo Mariji. V Žabnicah so sicer, kar zadeva toploto in spomladansko lepoto, skoraj za cel mesec zadi za kraji blizu Celovca, pa vendar so veseli vigradi in zadovoljni, da jo le imajo; gori na sv. Višarjah je pa še zima. Toda tudi tukaj se že močno trga bela odeja in mislimo, da jo bo zima kmalu čisto pograbila in šla. Nam je prav, še za njo bomo klicali: Le idi in se niti ne prikaži do pozne jeseni! Ko smo korakali navzgor, udirali smo se v mestih precej globoko v sneg, težave vendar nismo čutili, ker je nas cerkva tako prijazno vabila k sebi. Moč nam je dajala tudi misel, da si preblazena Devica tega visokega kraja ni izbrala brez namena, marveč hoče, da ji ne samo naša usta, ampak tudi potne srage povejo, da jo ljubimo. Ko smo dospeli na vrh, so možnarji tako veselo pokali, da bi bil poskakoval, le šmentane noge o tem prav nič niso hotele slišati, mesto njih pa je poskakovalo srce, saj je čutilo, da je pri Mariji na onem mestu, kjer nebeska kraljica s posebno ljubeznijo objema svoje revne otročičke. Prvi dan je prišlo kakih 35 romarjev. Druga leta je bila pot, kakor pravijo, še težavnejša.

Iz Ziljske Bistrice. (Podružničen shod.) Dne 19. mal. travna videla je prijazna slovenska Bistrica slovensko armado, ki je pripravljena se vsikdar odzvati klicu velevažne družbe sv. Cirila in Metoda in žrtvovati za sveto stvar trud in delo, premoženje in telo. Točno ob napovedani uri zbrala se je mnogobrojna množica rodoljubnih gostov od bližnjih in daljnih fará; od vsake hiše prišel je ud, da pokaže dejanski, da še ima v svojih prsah slovensko zavest in možato odločnost, ktera se ne dá strahovati od zagrizenih nemčurjev, kojih je žali-bože v Ziljski dolini kakor drugod znatno število. Zbrane zborovalce je z jednatimi besedami pozdravil preč. g. domači župnik Lovro Vavtižar pozajnujoč pričujočim veliki pomen družbe, zaščitnico slovenskega rodú. Z ognjevitim govorom je sosadni gosp. župnik Sokolšek razlagal pazno poslušajočim gorečo ljubezen sv. blagovestnikov do slovenskega plemena, da bi mu prinesla osrečujočo luč sv. vere; da bi seme sv. vere, od njiju osnovane, rodilo zaželjeni sad, sta se poslušila materne slovenske besede; kdor tedaj svoj rod ljubi, naj ima in neskaljeno varuj sv. vero; le prava živa vera rodi prave rodoljube. Navdušene besede govornikove izvalile so občno odobravanje. Po kratkem odmevu igrala se je igra: „Svoji k svojim“, v kateri se je odlikoval gospod župan kot resno misleč mož, kateri svojega slovenskega prepričanja ne dá si iztrgati po sladko donečih frazah „privandranih“ šušmarjev in kričačev. Take župane daj ljubi Bog slovenskim Korošcem in šviga-švaga nemškutarji bodo se kmalu spametovali, da ne bodo klečeplazci in hlapci odurnih liberalcev in nasprotnikov slovenskega národa. Slavnostni in skupni govor preč. g. župnika Mart. Krejčiča je povdarjal, naj se slovensko ljudstvo oklene dušnih pastirjev, kateri grejo s svojim zgledom ljubezni in navdušenja v boj proti sovražnikom Slovencev. Bog usliši prepričevalne besede. Potem začelo se je kratkočasno, milo doneče prepevanje slovensko, slovenskih deklet in fantov, kateri so prišli v národni noši k zborovanju. Živela slovenska dekleta, ki date na znanje pred vsem svetom, da ste slovenskega srca. Živeli slovenski fantje; materna beseda in sv. vera bode vselej vaš ponos! Lepa hvala bodi izrečena gosp. trgovcu in gostirju Ahacu, kateri je prostorno hišo okinčal s slovenskimi zastavami in je velikodušno kazal, da mu je národ slovenski ljub in mil, kterega on visoko časti. Do veselega zopetnega zborovanja: Živeli vrli Ziljani!

Iz Pokrč. (Požar.) V pondeljek dne 11. velikega travna je pogorelo pohištvo p. d. Talijana v Lancovi. Zažgal je 7letni fant, ki je prišedši iz šole, igral za skednjem z žveplenkami in tako

zažgal poslopje. Ljudje so bili na polju in ni bilo mogoče kaj rešiti iz hiše. Zgorelo je med drugim 140 birnov žita, 2 svinji in vsa obleka gospodarju in poslom. Od orodja so rešili jeden sam voz. Došlo je pet požarnih bramb, namreč domača pokrška, iz St. Tomaža, Babnje vasi, Škofjega dvora in Grabštanja. Odlikovala se je posebno domača pod vodstvom vrlega g. načelnika in župana. Požarne brambe so zabranile, da se ogenj ni dalje razširil po vasi. — Naj bi stariši in tudi učitelji vendar bolj pazili, s čim se igrajo otroci. Ne zgodilo bi se potem toliko žalostnih nesreč.

Iz Opač. (Vrlému možu v spomin.) Ako prizanese nemila smrt slabemu človeku o hudi zimi, ga rada pokosi o vetrovni vigradi. Tako je ojštra spomladna sapa upihnila luč življenja našemu rojaku Štefanu Lakoniku p. d. Šuster-ju, v 91. letu njegove starosti. Spremili smo ga k večnemu počitku dne 30. malega travna. Da je dočakal starček toliko let, k temu ste pripomogli zlasti dve čednosti; zmernost in pobožnost, ktere sta spremljali ter dičili vselej njegovo dolgotrajno zemeljsko popotovanje. Že v svojih otroških letih se je Štefan privadil zmerno in skromno živeti, in se tudi kot dorasli mož vedno izogibal potrate pri jedi, pijači, kakor pri obleki. Nikoli ni pestoval zmerni Štefan tobačne pipe, pa tudi nikoli ni se nasrkal opojnin. Kako nasproti temu delajo nekteri razvajeni mladeniči sedanjega časa, ki za dobro voljo ne vejo početi kaj boljšega, kakor s strupenim tobakom in škodljivim žganjem si pokvariti ljubo zdravje, ter si tako prikrajšati svoje drago življenje! Pa tudi v svojem govoru je bil stari Štefan, tako so ga navadno imenovali sosedi, izvanredno zmeren. Ni bilo slišati od njega nobene obrekljive ali druge krive besede. Niso poznale njegove usta nevošljivosti ali zavida, temveč le radovala so se nad srečo bližnjaka. O njem velja: kdor se v svoji besedi ne spodtakne, se sme pravzaprav mož imenovati, ki zna brzdati vse svoje poželenje. Zato se tudi reče: kakoršno govorjenje, takšen človek. Poleg svoje hvalevredne zmernosti se je stari Štefan z molitvijo vadil v nehlinjeni pobožnosti. Kot rokodelc je po svojem stanu pridno delal, pa ravno tako rad molil. K službi božji je ob nedeljah in praznikih zvesto dohajal. Vsaka pridiga, vsak krščanski nauk je bil njegovi duši, kar je dišeča cvetlica bučelici. Kot previden kristijan je stari Štefan dobro vedel, da sedemkrat na dan pade tudi pravičen, kaj bo še le za grešnika. Zato je večkrat in ves ginjen prejemal sv. zakramente. Še malo dnij pred svojo smrtjo je oprt na palico prilezel k spovednici. Ko se mu je reklo: zakaj se toliko potrudite, vam bi se tudi na domu postreglo, je odgovoril: Ne bote brez potrebe Boga nosili za menoj, le jaz, ubogi grešnik, sem dolžen ga iskati in prositi za odpuščanje! Na taki iskreni pobožnosti se more tudi za božje reči bolj mrzlo vse ogreti, ter pripoznati, da je ta krščanska čednost po besedi sv. pisma pred vsem koristna, kjer ima obljubo tega in prihodnjega življenja. Naj sveti vzglednemu starčku večna luč; mladina pa naj posnema njegov izgled!

Iz Štebna pri Klobasnici. (V slovo č. g. Grmu.) Iz našega zatišja se pač premalo poroča cenjenemu „Miru“*) Zatoraj dovolite danes meni, ker tega ni storila boljša moč, da objavim za našo faro žalostno novico. Preselili so se dne 24. mal. travna t. l. od nas častiti g. Matej Grm, prezasluženi provizor Štebenjski, za ekspozita v Rabelj, kamor jih je naše tužno srce spremilo. Grm niso bili sicer dolgo v naši sredi, toda pokazali so se vedno zelo delavnega v vzvišenem poklicu ukljub slabemu zdravju. Kaj bi še le v teku nekterih let pri nas storili za dušni blagor faranov in za blagor cele občine v verskem kakor národnem oziru! Žal, da so nas tako hitro zapustili. Kako je vrlega dušnega pastirja vse ljubilo, si se lahko prepričal v nedeljo pred odhodom, ko so od nas jemali slovo, in ko ni bilo suho nobeno oko. Žalujemo za njimi stari in zlasti mladina. Bog vam povrni, kar ste nam dobrega storili. Mi pa želimo, da se popolnoma ozdravljeni zopet kmalu povrnete na delo med nas zapuščene Slovence. Dal Bog!

Državni zbor.

Državni zbor se sedaj posvetuje le o davčnih stvaréh. Vrše se posvetovanja o novi uredbi zemljiškega davka. Za nekaj malega se misli davek znižati. Govoril je tudi slovenski poslanec Robič. Razni govorniki popisujejo uzroke propadanja kmetijstva. Stavijo se tudi razni preminjevalni predlogi, za ktere se pa seveda vlada dosti ne zmeni, ker dobro ve, da naposled bode vladna predloga obveljala. — Poljedelski odsek je sklenil, da mora k nameravanim zadrugam pristopiti vsak posestnik. — Kakor se vidi iz poročila železniškega ministerstva, se bodeta železnici Zeltweg-Volsberk in Spod. Dravberg-Velenje vendar-le zidali. — Sedanji državni

*) Žal, da je tako. Ur.

zbor se snide zopet jeseni, kedar se baje reši obrtni zakon. Nove volitve bodo še le drugo leto. Vladi se ne zdi primerno, zbora razpuščati, ker tako rad dovoli, kar od njega zahteva. Če bi količkaj ugodna pogodba z Ogersko se dala doseči, bi jo tudi sedanji državni zbor potrdil. Ravno sedanje ne more odobriti, ker se je med národom že preveč razglasilo, kako da je krivična in bi se poslancem potem bilo bati za mandate. Nekteri poslanci pa tudi lahko glasujejo kakor koli, ker ne bodo več kandidovali in sami vedo, da ne bodo več voljeni.

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Delegacije so se sešle dné 30. vel. travna v Budimpešti. — Nemška levica, t. j. liberalna stranka v državnem zboru, se močno ruši. Njeni doslej najzvestejši člani Sues, Vrabc, Noske itd. jo zapuščajo, kakor podgane ladijo, predno se potopi. Drugi hočejo dati stranki novo ime, pa kakor najlepša obleka starega človeka ne more pomladiti, tako tudi najlepše ime liberalne stranke ne more rešiti propada. Mi nad tem ne bodemo žalovali, samo da za njo pride kaj boljšega. — Sedaj se vrše v Istri v tistih dveh okrajih, katerih volitve je deželni zbor razveljavil, volitve volilnih mož. Kakor se kaže, bode zmaga slovanskih kandidatov letos večja, nego je bila lani, vkljub temu, da Italijani napenjajo vse sile in jih tudi podpira vlada. Dokler je vitez Rinaldini namestnik v Trstu, je poslednje samo ob sebi umljivo! Žalostno, a res! — Hrvaška stranka prava se morda zopet zjedini. Poseben odbor se posvetuje o zjedinenju. Dal Bog kaj uspeha!

Druge države. Sv. Oče so poslali ogerskim škofom o tisočletnici okrožnico, v kateri poudarjajo, da se je zahvaliti za obstoj in razvoj Ogerske le sv. evangeliju in da naj vsak Oger dela na to, da se odstranijo uzroki razpora, t. j. brezverske postave. — Na Angleškem dobijo verske šole. Samo v naši državi liberalci brezverskih šol menda še niso siti. — Bolgarski Ferdinand je že priromal domu. Nekaj lepega se mu je po poti primerilo. V Monakovem ga bavarski vladar ni hotel vsprejeti, ravno tako ga naš cesar ni pustil pred se. No, kaj stori Ferdinand? Ko pride domu, poda pri vsprejemu vsem drugim poslancem roko, le bavarskemu in avstrijskemu ne, ampak jima je le z glavo pomigal. Zdaj se je menda njegova jeza ohladila. Bolj otročeje pač ni mogel ravnati, kakor je. Se vidi, da se ni še ničesar naučil. — Nemški cesar, ki je, kakor znano zelo zgovoren, je zadnjič pisal: „Krščansko-socijalna ideja je nespamet.“ Nerazumljivo nam je, kako razsoden mož, mož, kateri sam tolikokrat poudarja potrebo vere, more reči kaj takega. Kaj pa bode, ko bo jedina „nespamet“ varovala mu še trou? — V Moskvi se vršijo te dni velike slovesnosti ob priliki kronanja ruskega carja. okrog kterega so zbrani najodličnejši zastopniki vseh evropskih vlad. Tudi za dobre namene stori se ob tej priliki veliko; ustanovile so se po raznih krajih dobredelne hiše, reveži se pogostujejo, car je pomilostil mnogo kaznjencev itd.

Gospodarske stvari.

Sadno drevje potrebuje mnogo vode. Prilivati se mu pa mora ne le prav pri deblu, temveč daleč okrog, kakor sežejo korenine. Posebno je dobro polivanje, ako se je poprej pognojilo okrog debla. Voda raztopi gnoj in ga nese h koreninam.

Grah in drugo vrtnarsko seme ubranimo v zemlji mišim najbolje s tem, da seme prej malo namočimo v vodi, potem pa je potresemo s tako zvanim „meningom“. Takega semena se ne dotaknejo ni miši ni ptiči.

Ako te piči čebela najbolje storiš, da izdereš žrelo ter da si obrišaš pičeno mesto z jesihom. Priporočati je tedaj vsakemu čebelarju, naj nosi nekoliko jesiha seboj, ali pa naj ga ima shranjenega v čebelnjaku.

Dobro zdravilo konjem, ki imajo naduho. Naberite dobro zrelih črnih brinjevih jagod, stolci jih in zmešaj z nekoliko strdi (medu). Dobro je tudi priliti nekaj lanenega olja. To vse se napravi v svalke, kateri se dajejo konju po 2 do 3 krat na teden. Tako mi je svetoval prijatelj, ki je na ta način popolnoma ozdravil bolnega konja. „Km.“

Naša lekarna.

Rožnika meseca bojo naše prijateljice že vse v cvetu, nektare celo že zrele. „Dajte nam cvetja“, recimo bezovcu in lipi; vidva ga zgubita, jaz ga pa hranim. Le nesi ga polno košarico, a dobro pomni svoja prijatelja bezovec in lipo in kaj ti apotekar pové. — No pa povem: oboje cvetja je za potenje, ti torej dobro služi, ko si se zmrazil in se hočeš zgreti. Ker si o bezovcu že dosti bral

v „Miru“, le o lipi nekoliko zapišem. O žlahtna lipa; cela, s skorjo, lesom in cvetom hoče biti naše — zdravje. Cvetje (kuhano in pito ali poparjeno in sopar na sapo vlečen) je tudi za star kašelj, čisti sapnik in celó črevesu prija. Sok iz srednje skorje čisti kri, ozdravi vneto in užgano kožo. Najbolj zdravo pa je oglje od lipovega lesa. To naj jemljejo slabi in bolniki, ki so nevarnost prestali, pa hočejo spet k moči priti. Lipovo oglje je imeniten pripomoček, da zraste dobra kri, dobra kri je pa človeka moč in zdravje. Za veliko boleznij je, za gnojne rane, raka, gnjilo meso, tvore, kraste, lišaje, vnetja v grlu in prsih, za tifus, omotico, bledico, sušico. Pri sušici je zelo imenitna pomoč. — Kako se rabi? Oglje drobno stolci in presej na situ, potem pa prašek jemlji na vodo ali med jed. Za prebavljanje vzemi pol sladkorja in pol praška. Bledim otrokom dajaj 1/2 žličice dvakrat na dan v mleko. Za jetra ga jemlji tudi v mleku. Nabrati si moreš meseca rožnika še črnega korena zel, krčno zel, orehovitih lepenov, melise, rožmarina, kamelic, lapuhovega lepenja, dobovih listov. Apotekar.

Novičar.

Na Koroškem. Bliža se nam zopet lepi praznik slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda! Naša dolžnost je, da ga obhajamo prav slovesno; zato Slovenci zažgite na predvečer po vseh hribih in gorah veliko plamtečih slovanskih kresov! — Za podžupana v Celovcu je bil izvoljen dr. Metnic. Zatrobil je v isti rog, kakor župan Neuner, da hoče „varovati“ celovško nemštvo! Vse drugo je tem ljudem sevda deveta skrb. — Kakor čujemo iz zanesljivega vira, je pred kratkim časom deželni šolski nadzornik gosp. dr. Gobanc vložil prošnjo za vpokojenje. — V mlinskem grabnu pri Velikovcu je pogorelo pohištvo Sluge-jevega mlina. Zažgal je 12leten deček. — Na Djekšah je umrl posestnik L. Pokeršnik p. d. Kramar, star 43 let. Bil je načelnik posojilnice in zavarovalnega društva. — Spominjski kamen so odkrili g. deželnemu predsedniku na Zg. Beli. Nj. ekselencija se je kajpak sam potrudil k slavnosti, s katero so ga proslavljali. — Celovski podružnici nemškega „schulvereina“ sta imeli zadnjič shod, pri katerem so bridko tožili, da „schulverein“ hira! Le tako naprej! Prvo besedo so imeli kakor vselej ljudje, ktere je rodila slovenska mati, kateri pa sedaj veljajo za velike Nemce pred Bismarkom in celovškimi purgarji. — Tri hiše so pogorele dné 20. velikega travna v Dragožičah v Rožni dolini. Povročili so požar zopet otroci, ki so igrali z neko patrono.

Na Kranjskem. Finančni minister je ljubljanski deputaciji, ki je bila nedavno na Dunaju, obljubil, da se dovoli državno posojilo po 3% in sicer pol milijona za regulacijo ljubljanskega mesta, pol milijona za ljubljanske hišne posestnike in pol milijona za deželo. — Kmetijska družba ima občni zbor dné 11. rožnika. — Novo stavbinsko društvo „Dom delavskih stanov“ se snuje v krogih ljubljanske krščansko-socijalne stranke. Društvo bode imelo namen, v Ljubljani in v okolici zidati delavska stanovanja, skladišča za obrtne in poljedelske namene itd. Želeti je, da bi to društvo čim preje pričelo svoje delovanje in na ta način postalo prava dobrota za nižje stanove. — Umrl je v Mirni Peči č. g. župnik J. Dovič. — Pogoreli sta v Domžalah hiši posestnikoma Rabu in Babniku. Babnika dolže, da je sam zažgal, in so ga zaprli. — Zemlja se od lanskega velikega potresa še ni popolnoma pomirila. V daljših prestankih čutijo se še prav rahli sunki. Tak rahel sunek se je čutil v Ljubljani tudi v noči od 16. do 17. t. m. Prebivalstvo pa ne kaže najmanjšega strahu več.

Na Štajerskem. Skupni shod so imeli štajerski učitelji, nemški in slovenski, dné 26. velikega travna v Gradcu. Zlasti so se potegovali za povišanje plač. — Gospod Dragotin Hribar, lastnik tiskarne v Celju, se je dné 19. velikega travna poročil v Ljubljani z gospodično Evgenijo, rojeno Šumi. — V Celji se je osnovala zadruha „Rinka“, ki bo v Logarjevi dolini postavila hôtél. Stal bode 25.000 gld. — Zaslužnemu pisatelju in zgodovinarju slovenskemu, pokojnemu župniku Davorinu Trstenjaku bodo letos postavili rodoljubi primerno spominsko ploščo na njegovi rojstni hiši v Kraljevcih pri Sv. Juriju ob Ščavnici.

Na Primorskem. V kratkem bodo zidali krajevno železnico med Gorico in Ajdovščino. — Sijajen volilen shod je bil dné 14. velikega travna v Podgradu. Zbralo se je nad 1200 oseb. — Toča je veliko pobila po Krasu in Furlaniji. — Razstavo cerkvene oprave odprejo v Gorici dné 31. velikega travna v hiši grofinje Mat. Coronini.

Po drugih deželah. Kolera hudo razsaja po Egiptu, zlasti v Aleksandriji in Kajiri. V Aleksandriji se je nastanil kot zdravnik naš rojak g. K. Pečnik,

ki je tam ustanovil tudi slovensko pevsko društvo. — Češki narodopisni muzej se je v Pragi dné 16. t. m. slovesno otvoril v pričó namestnika češkega grofa Coudenhove-ja. — V Tonelski dolini na Tirolskem sta te dni dva lovca ubila jednega medveda. Tehtal je 200 kil. Ranjena žival je šla 8 ur daleč, predno je poginila. Lovca sta šla za njo po krvavem sledu. — Povodnji so bile na Češkem in Dolenjem Avstrijskem. Škode pa posebne niso napravile, ker se je kmalu vreme premenilo. — Na Dunaju je te dni 12letni deček Plaha hudo udaril s kamnom po glavi družega dečka, da je bil naenkrat ves krvav. Plaha, ki se je bal, da bi ga stariši ne topli, se je obesil. — Medved je raztrgal na lovu ruskega kneza Liškina. — Na Dunaju je umrl pedagog Dittes, strasten nasprotnik katoliške cerkve in verske šole.

Raznoterosti.

Dimnikar je našel. V Liverpoolu je našel dimnikar 40 cekinov v neki razpoki. Ko je izročil gospodinjji ta denar, se je začela jokati. Spomnila se je, da je ona ta denar bila s težavo prihranila. Spravila ga je v dimnik in pozabila. Ko denarja ni mogla dobiti, je dolžila sina, da jej je denar ukradel. Sin je bil zaradi tega tako razžaljen, da je šel od doma, in od tedaj ni več slišala o njem.

Baron Hirš (jud), ki je pred kratkem umrl, ni poznal svojih ljudi. Ustanovil je svoj čas v Kanadi (Amerika) židovsko naselbino. V početku so naselili 800 judov, in vsaki je dobil velik kos polja v obdelavanje. Toda baron Hirš je prav slabo poznal svoje krivonose brate, ako je mislil, da si bodo v potu svojega obraza služili kruh, ko so vendar navajeni živeti od tujega potu in tujih žuljev. Polagoma ubežali so vsi in od 800 ostalo je le še 12 judov naseljenih.

Dvestoletnica. Letos bodo vsi „šnofalci“ tobaka obhajali dvestoletnico. Prvo poročilo o „šnofalnem“ tobaku se nahaja v računu nekega trgovca iz l. 1696. V prejšnjih časih so zlasti imenitne gospe nosljale. Neka grofinja se je dala celo naslikati s tobaknico v roki.

Avstro-ogerske železnice so imele koncem leta 1895. daljino 30.146 kilometrov in sicer avstrijske 16.476, ogerske 13.670 km. Prevozilo se je na vseh železnicah 145 milijonov oseb in 104 milijone ton blaga. — Dohodki so znašali skupno 320.000.000 milijonov goldinarjev.

Židov je bilo na Dunaju leta 1830. med 313.873 prebivalci 5814. — leta 1890. pa med 1.314.897 prebivalci že 118.495! V celi Avstriji je 1.141.615 židov. Od teh jih je na Štajerskem 1979, na Koroškem 164, na Kranjskem 98 in na Primorskem 5268. V vsej tostranski državi polovici pride na vsakih 1000 prebivalcev 47 židov.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Zlato mašo je obhajal dné 17. velikega travna č. o. jezuit J. Pattis v Št. Andražu. — Za načelnika usmiljenih bratov v Št. Vidu je na tri leta izvoljen o. Al. Falzeder. — Svitli cesar je podelil preč. g. Fr. Kornke, proštu v Brežah, vitežki križec Franc-Jozefovega reda. — Na župnijo Guštanj je prezentovan č. g. V. Valeš, provizor v Vovbrah; na župnijo Goding pa tamošnji provizor č. g. Drag. Rous.

Devetnajst gospodov bogoslovcev bode letos posvečenih v mašnike in med temi je 9 Slovenec in 1 Čeh. Novomašniki bodo darovali svoje prve daritve tako-le: Gospod Gaggl Adalbert v Tifenu dné 26. mal. srpana, pridiga čast. gosp. Theodor Štufka. Gosp. Hraba Dragotin pri Elizabetinkah v Celovcu dné 26. mal. srpana, pridiga č. g. P. Franc S. J. Gospod Mayer Ferd. v Meislingu pri Št. Vidu dné 26. mal. srpana, pridiga č. g. Izidor Billek. Gosp. Messner Josip v Št. Petru (Katschthal) dné 26. malega srpana, pridiga častiti gospod Janez Pirker. Gosp. Ortner Jos. v Št. Lovrencu (Lesachthal) dné 10. vel. srp. Gosp. Romauch Andrej v Skočidolu dné 26. mal. srpana, pridiga č. g. deželni poslanec Gregor Einspieler. Gosp. Sattler Franc primiceira v Celovcu, drugo nedoločeno. Gosp. Schnedie Ivan primiceira dné 26. mal. srpana, drugo nedoločeno. Gosp. Seybald Lojz v Fieberbrunu na Tirolskem dné 26. mal. srpana, pridiga č. g. kanonik Anton Ziegler. Gosp. Smolej Janez v Kranjski gori dné 2. vel. srpana. Gosp. Sporn Janez v sv. Marjeti pri Velikovcu dné 26. malega srpana, pridiga č. g. Balant Podgore. Gosp. Streit Matija v Marija Rojah dné 15. vel. srpana. Gosp. Walcher Konrad v Reichenfelsu dné 26. malega srpana, pridiga č. g. dekan Henrik Angerer. Gosp. Kesnar Šiman v Kotmarivesi dné 9. vel. srpana, pridiga č. g. Anton Kesnar. Gosp. Ressler Mihel v Zeltschach pri Brežah dné 2. vel. srpana, pridiga č. g. P. Kilian Rössler. Gosp. Riepl Matej v Štebnu pri Velikovcu dné 2. vel. srpana, pridiga č. g. profesor dr. Alojz Cigoj. Gosp. Rogl Josip v Flattachu (Möllthal) dné 26. mal. srpana, pridiga č. g. pro-

fesor Leop. Pazdera. Gosp. Singer Štefan v Kapli na Dravi dné 26. mal. srpana, pridiga č. g. Josip Rozman. Gosp. Vogrinec Anton pri sv. Trojici v Halozah na Štajerskem, drugo nedoločeno.

Poziv.

Meseca kimovca tekočega leta bo že leto, kar smo izročili materi zemlji nepozabnega rajnega gosp. profesorja **Josipa Lendovšek-a**. V krasni, slovenski vasi — v Dvoru — počivajo ostanki možá, ki ni imel le za probujenje Slovencev v zgor-njem, marveč tudi v spodnjem slovenskem Korotanu neprecenljivih zaslug. Koroški Slovenci zgubili smo v njem prvaka, učitelja-voditelja, kterega bomo le težko pogrešali. Saj vendar ni na slovenskem koroškem rodoljuba, ki bi ne poznal njegovega delovanja na národnem in slovstvenem polju. Ker si je blagi pokojnik tako častno ime in lep spomenik postavil med koroškimi Slovenci, spodobi se, da mu tudi mi postavimo časten in dostojen spomenik. Ker smo se namenili meseca kimovca tega leta nepozabnega rajnega obletnico prav slovesno v Dvoru obhajati, obračamo se do vseh gg. slovenskih rodoljubov na Koroškem, naj bi izvolili v to svrhu neko svotico žrtvovati. Dotične prispevke blagovolijo naj doposlata vsaj do začetka vel. srpana t. l. uredništvu lista „Mir“, ki bo iz prijaznosti izkaze objavljaj. Pokaži slovenski Korotan, da tudi ti častiš in spoštuješ može, ki so Ti bili vse.

Gregor Einspieler,

župnik in deželni poslanec Podkloštrm.

Franc Kobentar, župan Št. Jakobski in veleposestnik; **Jožef Paul** p. d. Rutar, veleposestnik in načelnik Ciril-Metodove podružnice za Rožák in okolico; **Janez Servicelj**, načelnik posojilnice v Klečah in posestnik v Udmatu; **Janez Fugger**, načelnik šolskega sveta in posestnik na Dravi; **Janez Gajler-Jeklič**, občinski odbornik in posestnik pod Jepo; **Matija Wutti**, načelnik Ciril-Metodove podružnice za Beljak in okolico in posestnik; **Jožef Kraut**, načelnik posojilnice in posestnik v Šmihelu pri Pliberku.

Zahvala.

Podpisani sem naročil harmoniko pri g. Rupertu Novaku v Celovcu, kateri mi jo je izvrstno in po ceni naredil, za kar se mu tem potem zahvaljujem in ga toplo priporočam.

V Kotmarivesi, dné 25. vel. travna 1896.

Krunoslav Prosekar.

Slovenskim rodoljubom iz dežele in sosednih slovenskih pokrajin, ki dohajajo po opravkih v Celovec, naznanjamo, da se Celovski Slovenci shajajo vsako sredo ob 1/2 8. uri zvečer v mali vrtni dvorani hotela „pri Sandwirth-u“. — Slovenski gosti so nam vsikdar dobro došli!

Loterijske srečke od 23. vel. travna.

Linc 65 71 16 77 88

Trst 27 34 52 90 41

Cena knjigam.

ktere je družba sv. Mohorja v Celovcu izdala, in se zamorejo še naročiti ter veljajo za družnike in po knjigarnah, kakor sledeči razgled kaže:

Naslov pisatelja in knjige	Za druž-nike		Za nede-že in po knji-garnah	
	gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.
Dr. J. Rogač in M. Torkar: Življenje svet-nikov, 4 zvezki (9 snopičev), mehko vezano	3 50	5 40	4 60	6 50
V usnje trdo vezano				
Dr. Št. Kocijančič: Kristusovo življenje in smrt, 2 dela (9 snopičev), mehko vezano	2 70	4 50	3 70	5 50
V usnje trdo vezano				
J. Skuhala: Življenje našega Gospoda Jezusa Kristusa. 8 podobami. Mehko vezano	— 45	— 60	— 80	1 —
V platno vezano				
J. Volčič: Življenje Device Marije in sv. Jo-žefa, s podobami. 5 delov (10 snopičev), mehko vezano	4 50	6 —	5 80	7 40
V dva dela v usnje vezano				
M. Lendovšek: Slomška pastirski listi, broš. Trdo v prt vezani	— 45	— 60	— 85	1 —
L. Ferčnik: Gofine ali razlaganje cerkvenega leta. Mehko vezane (4 snopiči)	1 60	2 40	2 10	2 90
V usnje trdo vezane				
Dr. Fr. Lampe: Jeruzalemski romar. S po-dobami. I. in II. snopič, oba snopiča vkup	— 90	1 20		
— Zgodbe sv. pisma. S podobami I. in II. snopič, vsaki	— 50	— 70		

Opomba. Kdor si naroči katero knjigo ali več vkup, in hoče poštino sam plačati, naj dodá 10 kr. za zavoj in kolek za vozilni list; če hoče pa knjige franco prejeti, naj dodá dotični znesek za poštino, to je 30—50 kr.

Na več let v najem,

ali pa tudi popolnoma prodá se kovačnica na vodo z malim posestvom (gruntom); pohištvo je v dobrem stanu. Več pové Miha Kumer v Črni na Koroškem.

Priporočilo. Zavarovanja vsake vrste spre-jema „Unio catholica“. Pošteni in večji zastopniki za posa-mezne pokrajine se iščejo. Pojasnila daje radovoljno nje glavni zastop v Gradcu, Radetzky-jeve ulice št. 1.

Peter Žerovnik, gostilnica „pri Sokolu“ v Kamniku, velike ulice št. 18, priporoča svojo gostilno p. n. občinstvu v mnogo-brojni obisk. — Dobi se izorno dolensko in go-riško vino, okusna hrana in tudi prenočišča, vse po najnižji ceni.

Kathreiner's
KNEIPP'SKA SLADNA KAVA
je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.
Dobi se povsod, pol kile
za 25 kr.
Svarilo! Zaradi ničvrednih
ponarejenih izdelkov je
treba paziti na izvirne za-
voje z imenom
Kathreiner

Pozor!

Podpisani priporoča sledeča natorna vina:
Retzer po 24 kr., Dornberger 26 kr.,
muškatelec po 28 kr., rudeči Tirolec
po 20 kr., vsa čisto pristna.

Dalje: Razne mineralne vode; glavberjevo in grenko (angleško) sol poštine prosto do vsake železnične postaje 100 kilogr. po 4 gl. 50 kr. **Otrobe in moko za živino. Roman- in port-landcement** po najnižjih cenah. Sploh razno specerijsko blago, moko in žgane pijače v ve-likem in po drobnem.

Amand Prosen,
v Celovcu, kosarske ulice.

Mlinske kamne

iz slavnoznane tvarine, ki se dobiva v **kamno-lomu pri Fischbachu** nad Trbižem, tako kamne za pšenico, kakor tudi mlinske kamne iz trdega kremenjaka (Quarzfeuerstein) za trdo mlenje rži, turšice, ovsá, hajde, za mlenje živinske piče, za drobljenje žita in za ječmenove stope, nadalje kamne za piljenje lesa, mečkanje farb, za mline za gla-zure, mavec (gips) in cement izdeljuje in prodaja

Leopold Lager

v Trbižu na Koroškem.

Podružnica pri g. J. Hofferju, stavbeniku mlinov v Celovcu.

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljši, čudo-vito učinkujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, trganju po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gl. 20 kr. **Stari konjak**, izvrstno zdravilo za želodčne bolezni in proti onemoglosti; steklenica 1 gl. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, po-sljejo se mu franco.

Benedikt Hertl, vlastelin grajščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.

Organist in cerkovnik,

ki je dovršil cecilijansko orglarsko šolo v Ljubljani, išče službo. Več pove upravništvo „Mira“.

Pušcarski mojster Martin Schwarz

v Borovljah sprejme takoj učenca, kateri je krepak in zdrav, in je zadostil šolski dolžnosti.

Tovarna za kmetijske stroje.

Kdor potrebuje kak kmetijski stroj, naj se obrne naravnost na tovarno

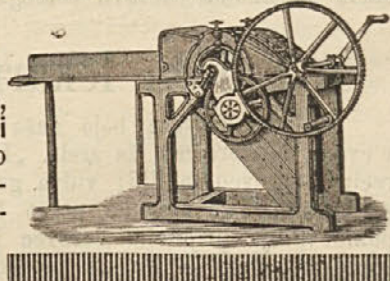
Konrada Prosch-a,

v Celovcu, Adlergasse šte. 19.

nasproti c. kr. kmetijske družbe,

kjer se dobijo najnovejše mlatilnice, slamoreznice, gepeljni in razni drugi za kmetijstvo potrebni stroji ter tudi taki **vodovodi**, ki sami vodo gonijo iz globoko ležečih studencev na zem-ljišča, katerim vode primanjkuje. (Glej po-dobo na levi strani.)

Cenike pošilja zastoj.

Senzacionalna novica za gospodinje!

Na nov patentovani način se nam je posrečilo iz najboljšega slada izdelovati

sladno kavo v celih zrnih, ki ima (česar doslej ni še dosegel noben drugi iz-delek) **izvanredno redilno vrednost**, katero ima sladna kava sama na sebi, in mil ter posebno pri-jeten duh. Zato je ne samo kot primes bobovi kavi, temveč tudi čista

zelo prijetna, zdrava pijača.

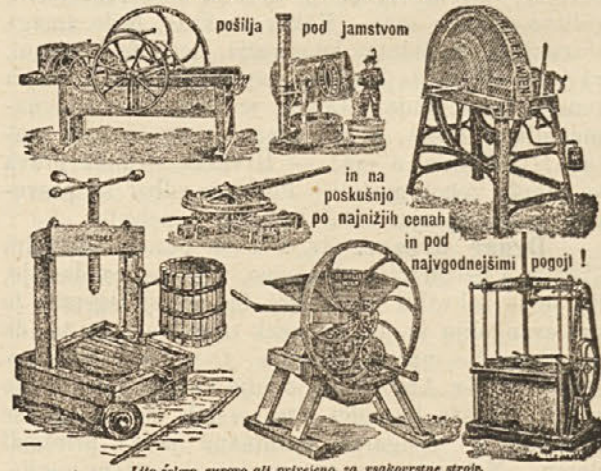
Prodajamo jo v posebnih zavojih z imenom

Tauberjeva Hana-sladna kava.

Zahtevajte jo povsod. Poskus se Vam bo zelo dobro obnesel.

Janeza Knotek-a nasledniki,
tovarna slada in sladne kave,
Olomuc.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovno ali privrežno, za vsakovrstne stroje. Bogate ilustracije 192 strani obsežni cenik v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

I. G. HELLER, DUNAJ

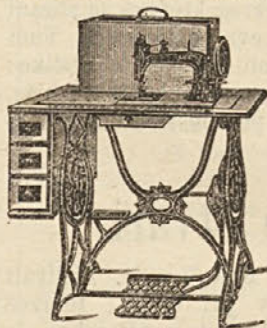
PRATERSTRASSE 49.

Preprodajalci se iščejo.

Kmetiško posestvo je na prodaj

v tinjskej fari na Brankovcu nad Strasshofom. Po-hištvo je prostorno, trdno zidano in čisto novo, ima 18 birnov posetve, travnika, gozda in paše za domačo potrebo, silno lep in solčni sadni vrt okoli hiše, z obilnim in žlahtnim sadjem. Proda se iz proste roke. Več pove posestnik „Jakob“ na Brankovcu, občina Važenberk, pošta Tinje (Tainach) na Koroškem.

Važno

za čevljarje, sedlarje, jermenarje in šivilje: najboljši in najcenejši šivalne stroje vsake vrste, posamezne dele teh strojev in igle vsake vrste kakor tudi **železne blagajnice**, varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi po ceni popravlja v svoji delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko

v Celovcu, Burggasse št. 12.

Učenca

z dobrim šolskim spričevalom in trgovskega slugo, ki zna tudi malo brati in pisati, in ki sta zmožna slovenskega in nemškega jezika, sprejme takoj v svojo prodajalnico

A. J. Wozonig, trgovec v Pliberku.

Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsakej fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. Pismena vprašanja pod „9132“, Gradec, poste restante.